ANUL XII. No. 1488 — 6 PAGINI 3 LEI — Luni 22 Octombrie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon : Direcție 3.26.60 / Administrație 3.26.60 / Redacție și Provincie 3.26.69

Un raid aviatic formidabil

Distanța Londra-Melbourne parcursă în 4 zile
Soții Mollison printre concurenți

Eri dimineață s'a dat plecarea, dela Londra, celor 20 avioane participante la giganticul raid Londra-Melbourne. Cei 22.000 kilometri cari separă cele două capitale urmează să fie parcurse în 4 zile, iar cel care atinge primul țintа finală, va primi premiul de aproximativ 6.000.000 lei.

Preparativele necesitate de un astfel de raid cum și calitatea materialului întrebuințat necesită cheltueli enorme cari justifică în întregime valoarea premiului.

PLECARILE

Plecările avioanelor concurente s'au făcut de pe aerodromul londonez Mildenhall. Primul echipaj care și-a luat sborul a fost cel al soților Mollison care la tragerea sorților au scos din urnă numărul 1. Cei doi sburători au decolat la ora 6 și 30 (8 și 30 în România), iar 17 minute mai târziu își luaseră sborul toate aparatele participante, considerate drept chintesență a construcțiilor mondiale.

In tot cursul nopții, peste 20.000 curioși au așteptat momentul în care, după ultima revizuire a motoarelor, sir Alfred Bower, reprezentantul primarului Londrei, a dat semnalul de plecare.

UN OBSTACOL

Inainte de a porni spre țintă, aviatorii participanți au trebuit să depășească un obstacol de 20 metri înălțime, situat la 600 metri de punctul de decolare. Toți concurenții au trecut cu succes această primă probă.

ȘASE CONCURENȚI SPRE BUCUREȘTI

Din lotul de 20 participanți, șase urmau să aterizeze la București spre a se alimenta cu combustibil. Printre echipagiile așteptate figura și cel al soților Mollison.

IN AȘTEPTARE

Din cauza unui defectuos sistem de informare, aerodromul Băneasa nu a putut să ne dea știri în legătură cu sosirea celor așteptați. Incă dela ora 12, pasionații avionului veniseră la câmpul de aviație. Se spunea în acel moment că avioanele își vor face apariția la ora 13.

EXHIBIȚIA TRIO-ULUI PANTAZI-IVANOVICI-MANOLESCU

Odată cu răspândirea acestei știri au decolat de pe aerodrom, trei avionete Messerschmidt, prevăzute cu motoare Siemens de 150 H.P. și pilotate de comandorul Mihail Pantazi și sublocotenenții Petre Ivanovici și Maximilian Manolescu.

De culoare roșie, cele trei avioane au executat în primul rând splendide sboruri în formații, iar apoi au purces la epuizarea întregei game a acrobațiilor. A fost o adevărată încântare a ochiului. Cei trei sburători s'au întrecut unul pe altul în execuție, excelând în sborul pe spate și «tonneaux»-uri în urcare. Finalmente Petre Ivanovici a executat un tur de pistă în viraj la verticală și cu aripa la numai 2 metri de pământ. Indrăsneala și precizia sburătorului a pus în uimire până și pe cei mai încercați aviatori.

RABDAREA PUSA LA GREA INCERCARE

După aterizarea celor treiași ai aviației românești, cari ne furnizaseră un spectacol de dimensiuni magnifice, răbdarea celor prezenți a fost pusă la grea încercare. Vestile soseau destul de greu și lipsite de orice siguranță. Se spunea că sosirea avioanelor va începe la ora 14 jumătate, apoi la 16, la 17, pentruca la ora 19 jumătate să nu-și fi făcut apariția niciunul din tre concurenți.

LA PIPERA

In schimb, pe aerodromul Pipera a aterizat d-ra Cochron care avea la bord pe d. W. Schmidt. Indrăsneața sburătoare a decolat de la Londra la ora 8 și 30 dimineața și a parcurs distanța cu o medie orară de 300 km. Deși a realizat o bună performanță pe prima parte a parcursului, d-ra Cochron a declarat că abandonează concursul din cauza defectării frânelor.

POSIBILITAȚI

Este sigur că dacă nu toate, dar cel puțin majoritatea din cele șase avioane cari urmau să treacă pela București mai sunt încă în concurs dar este foarte probabil că în ultimul moment piloții au decis să schimbe ruta, pentru motivul că București nu însemnau o etapă obligatorie.

In sborul peste cele trei continente (Europa, Asia și Australia), concurenții nu sunt obligați să aterizeze decât la 5 puncte de control și anume: Bagdad, Calcuta, Singapur, Darwin și Charleville.

Astfel fiind, nu ar fi nici o mirare, dacă toate echipagiile cari proectaseră să ne viziteze ne-au ocolit în ultimul moment.

r. e. d.

Nicolae Ionescu Cristea aleargă astăzi la Viena

La start se vor prezenta numai motocicliști consacrați

Nicolae Ionescu Cristea excelentul motociclist român își va încerca astăzi, pentru a patra oară norocul, într'un lot internațional și pe pământ străin. Va alerga anume la Viena alături de concurenți cari au

NICOLAE IONESCU-CRISTEA

dovedit reale aptitudini pentru pista din capitala Austriei. In asemenea condițiuni sarcina fostului campion român este deosebit de grea.

ANTECEDENTE

Până în prezent, Ionescu Cristea a concurat de trei ori pe pista unui velodrom din străinătate. Și-a făcut debutul peste granița — abstracție făcând de expedițiile din Bulgaria — în ziua de 2 Septembrie când a alergat în faimoasa cursă pentru «Casca de argint». Al șaptelea în proba de calificare, Ionescu Cristea nu s'a putut clasa în finală, din cauza unei pane stupide: *A rămas fără benzină în momentul când se găsea în poziție bună.*

A doua eșire în străinătate a lui Ionescu Cristea s'a produs în ziua de 30 Septembrie la Graz. O pană la cutia de viteze l-a scos din cursă în prima serie, când urmărea insistent pe austriacul Wertitsch, câștigătorul seriei.

S'a prezentat, pentru a doua oară la start, tot la Graz, în revanșă, în ziua de 7 Septembrie, reușind să ocupe locul al doilea, în clasamentul general, după francezul Fernand Meynier, fost campion mondial de dirt track.

Deși, a lipsit de două ori dela sosire, Ionescu Cristea a lăsat totdeauna o excelentă impresie și și-a făcut multe simpatii. Datorită stilului său a găsit numeroase angajamente, astfel că astăzi îl va respecta pe cel dela Viena.

ADVERSARI DE MARE VALOARE

Dupăcum am arătat și mai sus, în cursa pe care o va disputa după amiază, în capitala Austriei, Ionescu Cristea va avea adversari dintre cei mai de valoare. Notăm printre alții pe: Fernand Meyer, Friederich Cerny, Leopold Killmeyer, Bardos, Wertitsch, Hans și Hubert Hubmann, Theodor Zamecsnik, Schneeweiss, Allinger, etc.

CONDIȚIUNILE CURSEI

Alergarea principală a reuniunii de astăzi dela Viena se va alerga în două serii a opt tururi, clasamentul făcându-se prin adunare de puncte. De notat că pista măsoară 1100 metri în lungime și se prezintă cum nu se poate mai bine. In asemenea condițiuni este de așteptat ca media orară să depășească cu mult suta de kilometri.

CINE SUNT FAVORIȚI

In ciuda faptului că la noi Friedcrich Cerny nu a existat, el întrunește majoritatea sufragiilor și aceasta pentru motivul că pe pista dela Viena, Cerny a reușit performanțe deadreptul senzaționale.

După Cerny, Fernand Meynier și Ionescu Cristea sunt cei mai bine cotați.

In ce ne privește, vedem și pe Meynier și pe reprezentantul nostru înaintea lui Cerny.

PEAN

Girones-Freddie Miller

Intr'un mare oraș din Spania se va organiza matchul între spaniolul Girones și Freddie Miller campionul lumii la categoria pană.

Match makerul Taxonera a plecat la Paris să angajeze și alte matchuri pentru această reuniune.

Un nou record mondial nautic femenin

HAGA 20 (Intersport). — Cu ocazia unui concurs nautic, d-șoara Ritta Mastenbroeck, campioana Europei, a bătut recordul mondial la 200 metri spate.

Noul record este de 2 minute 55.4 secunde, care este cu 4 secunde mai bun decât vechiul record al d-rei Marie Braun.

MILIVOI...

Trei sau patru mii de oameni,
Absolut din lumea bună,
Clănțănind cu frenejie
In peluză și'n tribună.

Au venit dela Matache
Barieră și Obor,
Ca să vadă matchul Venus
Cu Unirea—Tricolor.

Intr'în fine jucători,
Câte unul, câte doi,
Și apoi s'aude-un fluer...
Ei, să știți că-i Milivoi.

Fiindcă nu-i uscat terenul,
Și-are-un petec de noroi,
Scurt, ca să-l penalizeze
Suflă 'n fluier Milivoi.

O duduie din tribună
L'a strigat pe Motoroi,
Pentru bunele moravuri
Sufă 'n fluier Milivoi.

Radio-București anunță
C'o să fie vânt și ploi...
Ca să mai îndrepte timpul
Suflă 'n fluier Milivoi.

A venit din post sergentul
Și din Filaret vreo doi...
Auziseră țignalul,
Fluerase Milivoi.

Unul la bufet se duce
Să-și comande ouă moi,
Dar cum ouăle ies coapte,
Suflă'n fluer Milivoi.

Dar poporul se revoltă:
«Cine-i ăsta Milivoi?
«Ce e dom'le, e arbitru
«Sau perpetuum-cimpoi?

A. NOL.

Azi prezentăm pe rândașii d-lui Eladescu

In foaia d-sale personală, d. avocat Al. Eladescu, președinte al clubului Venus și pretendent la alte titluri mai productive, anticipând — prin pana unui cântăreț bisericesc pe nume necunoscut — asupra interviewului pe care l-am reprodus eri dintr'un număr mai vechiu al «Rampei», a făcut să se știe că: d-sa, d. Eladescu, de profesiune avocat și de... meserie conducător de club, este atât de departe de ceiace reprezentăm noi, încât cu neputință ar fi fost să-i fi putut smulge un interview. Pripita îngâmfare a d-lui avocat pe temeiuri necunoscute nouă, a fost, ca să zicem așa, inutilă. Pentrucă linia noastră de conduită este bine fixată în toate materiile. Chiar și în aceia de interviewuri. Noi nu luăm interviewuri «conducătorilor» de calibrul d-lui Eladescu, pentrucă, atunci când avem de aflat lucruri interesante, ne adresăm acelora ce au un trecut și un cuvânt de spus în sportul românesc.

Deocamdată, cerem permisiunea cetitorilor să scrim câteva cuvinte despre furibunda campanie pe care o duce foaia d-sale de casă, «Sportul Silnic» pentru salvarea unor inavuabile interese avariate, mascate prin subsidiarul «românizarea echipei naționale».

Această reformă, luată în brațe de suszisa foae, pentru necesități presante de tiraj (vedeți dv. cetitorii știu să deosebească o atitudine cinstită pentru o cauză justă, de alta murdară în slujba unui interes rușinos) a dat prilej întregii redacții să-și înșire pe coloane întregi sfâșietoarea neputință. Am fi lăsat cu dragă inimă pe băeții de prăvălie ai d-lui președinte să-și urle'n formă de polemică agramată incompetența în numele căreia militează. Și i-am fi lăsat să zburde cum i-am mai lăsat și altădată, pentrucă nimic nu e mai neplăcut decât să încerci a dovedi neofitului că-i neofit.

Azi — cerem încăodată ertare cetitorilor — vom face câteva precizări, pentrucă joaca de a gazetăria a «confraților» polemiști a degenerat. Cine a avut norocul să parcurgă câteva rânduri din ultima producție a simbriașilor d-lui presedinte, nu se poate să nu fi încercat sentimentul pe care l-am încercat și noi: greața. O greață cumplită, imensă, definitivă, pentrucă în susținerea unui principiu din care bat monedă toți cei ce vor să-și facă prin sport un rost în lume, se aruncă cu noroi tocmai în oamenii cari au adus servicii efective sportului românesc în decursul anilor. Românizarea echipei naționale de football, un principiu admis de unanimitatea sufrării sportive dela noi, nu este o reformă care se poate face într'o săptămână. D. președinte este mai categoric chiar, și afirmă în interviewul pe care l-am reprodus eri, că... mai va până atunci. S'au năpustit însă oamenii în plină zi de toamnă pe spinarea acestei reforme pe care nimeni n'o respinge, nu pentrucă au găsit piatra filozofală a unei fericite puneri în aplicare. Ci pantrucă li se pare că au astfel prilejul să se facă ascultați, să afle lumea că ei — băeții — din zori și până'n amurg nu fac altceva decât să se roage pentru prosperitatea footballului național și mai ales pentrucă își închipue că toată Țara Românească aclamă în picioare efortul lor supraomenesc de a forța ușile deschise.

Noi, în cei 12 ani de apariție, am contribuit, cu toate mijloacele pe cari le-am avut la dispoziție, cu tot sufletul, cu toată inima la închegarea sportului românesc. Când am pornit la luptă, mișcarea sportivă românească dibuia prin întuneric. Am pus umărul alături de conducătorii săi adevărați și am scos-o la liman.

Reformatorii de azi, unii mai tineri, alții mai bătrâni ca noi, se găseau bine mersi, pe la treburile și nevoile lor. D. Eladescu măsura perimetrie, terenurile d-lui Câmpeanu, d. Virgilică pentru 2 lei distra clienții întârziați ai «Capșei» cu exhibițiile sale originale, d. Petrescu Camil nici măcar nu începuse să serie romane, iar ceilalți uitați de Dumnezeu pe cine știe unde.

Anul trecut, nu știm ce mână diabolică i-a împins pe poarta unui stadion de football, unde, din prima zi s'au vrut reformatori. Ar fi reformat și regulile de joc dacă ar fi fost atât de lesne pe cât li se părea românizarea. Pentru ei, ca și pentru alții, cu cari au intrat odată pe stadion, reforma românizării se reduce la o simplă operație de înlocuire: îl scoți pe cutare cu nume românesc... dar dela Venus. Pe cutare, chiar dacă se numește Vogl sau nu știm cum, îl asimilezi cu românii și îl consideri în consecință pentru că-i băiat simpatic. Esențialul este să înlocuiești indiferent dacă râd sau nu curcile de tine.

Când operația s'a efectuat, anunți lumii că reforma-i gata și patria trebue să-ți fie recunoscătoare.

Din fericire, marea, imensa majoritate a acelora pe cari îi pasionează problema și printre aceștia suntem și noi, deși nu am fost învredniciți din partea reformatorilor cu cuvenitul certificat, văd lucrurile prin altă prismă.

O reformă de asemenea importanță nu se face între două curse prin oraș, cu o hârtie și cu un plaivaz. Așa gândește lumea care n'a învățat footballul la sfârșitul sezonului trecut, sau în cursul iernei, cetind ziarele la gura sobei.

*

Dar problema românizării nu va fi soluționată pe această cale. Și cu atât mai puțin prin aportul de competență footballistă pe care-l aduce prin coloanele «Sportului Silnic» un cântăreț bisericesc necunoscut pre nume, Virgilică, deliciosul pensionar al Capșei și 3 sau 4 analfabeți recrutați dintre rândașii de pe moșia d-lui Eladescu. Contributia acestora poate fi folosită doar pentru o reușită frescă a celui mai scăzut nivel pe care l-a înregistrat în cursul istoriei presa românească. Foaia imundă care le adăpostește proza agramată, este monumentul incoherenței și al prostiei omenești. Intr'un vălmășag de titluri și de ragete senzaționale, într'o comună spumegare fără erarhie, dela director la redactorul prim (specialist în traduceri din limba ungară...) și dela proprietar la ușier, simbriașii d-lui Eladescu înjură. Țigănește, ca la ușa cortului și pe toată lumea.

Pe gazetarii cari nu sunt de părere că românizarea trebue făcută în tempo de jazz și pe spinarea unui prestigiu dobândit cu atâta trudă; pe oamenii de bună credință cari nu subscriu la dementa campanie contra morilor de vânt; pe d. Davilla, președintele Biroului Federal, omul desinteresat și priceput care a înțeles să prezideze cu toată puterea sa de muncă la destinele unui sport în slujba căruia a cheltuit cei mai frumoși ani ai tinereții; într'un cuvânt pe toți aceia cari zâmbesc și țin batista la nas când întâmplarea le pune înainte macularura tipărită a «Sportului Silnic».

Fițuica pentru care problema modificării atitudinei se pune în fiecare lună, adică atunci când își schimbă de obiceiu stăpânul, fițuica în care gramatica românească suferă suplicii cotidiene și în care sportul este jupuit de piele pentru ingroșarea prestigiului unui președinte grăbit să ajungă staroste, fițuica în veșnică goană după un «cap», a întrecut toate marginile permisului.

O sută de ani de presă românească n'a înregistrat ceva mai abject. Ceva care să inspire mai mult desgust pentru slova tipărită.

Nefericitului nostru sport i-a fost dat să fie și aici mucenic...

AL.

In preajma campionatelor

Gruparea Tirul în plină activitate

O vizită la sala de lângă teatrul Regina Maria. — Prințul Sturza în mijlocul elevilor lui Chirilă Dan. — Un team puternic de amatori. — Se lucrează intens în vederea campionatelor. — Ce crede Chirilă despre șansele pensionarilor lui

Anchetei începută la C. F. R. îi urmează o a doua la sala «Tirul» de lângă Teatrul Regina Maria. Una din cele mai frumoase și igienice săli de antrenament din București.

Anul acesta a fost complect renovată, din inițiativa d-lui Dimitriu, inimosul director al societății.

O VIZITA LA «TIRUL»

«Tirul» este gruparea, care a repurtat cele mai multe succese în anul trecut. Deține cupa «D. R. Ioanițescu». Iar la Budapesta cu toate că nu a avut decât doui reprezentanți, este singurul club ai cărui pensionari au repurtat succese în trecutele campionate europene.

Vom menționa de asemenea, că cel mai bun amator al Tirului — CONSTANTIN DAVID — este tot de o dată singurul amator român, care a repurtat o victorie internațională, semnificativă.

Invingând în vara trecută pe campionul național al Ungariei, Harangyi, elevul lui Chirilă a vădit o excelentă clasă internațională.

Tot meritul succeselor repurtate de elevii Tirului se datoresc maestrului sălii.

PRINȚUL STURZA SUPORTER AL TIRULUI

Prințul Sturza unul din cei mai convinși admiratori ai «nobilei arte» este un suporter prețios al Tirului.

Mulți elevi ai lui Chirilă s'au antrenat la moșia prințului Sturza, la Florești.

Mulți și-au desăvârșit acolo forma și-și datoresc victoriile repurtate numai antrenamentului în aerul curat al domeniilor princiare dela poalele Carpaților.

Am avut plăcerea să-l vedem pe prințul Sturdza în mijlocul elevilor Tirului, dând un sfat unuia și ajutând pe un altul.

Am profitat de ocazie — cum era și firesc — ca să-l fotografiem în mijlocul tiriștilor.

UN TEAM PUTERNIC DE AMATORI

Tirul posedă o excelentă echipă de

(Continuare în pagina II-a)

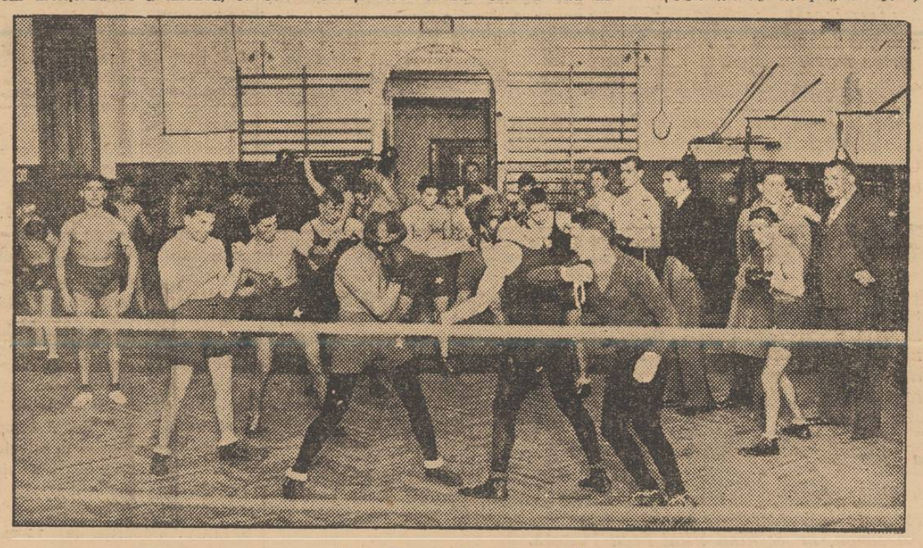

In plin antrenament